

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVI (50)
Štev. (Nº) 32

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
14 de agosto - 14. avgusta 1997

TONE MIZERIT

Ljubezen do slovenstva

Govor v Slovenski vasi

Skupnost, ki pozablja na svojo preteklost, ne bo znala doumeti sedanosti ne pravilno graditi bodočnosti; tudi je ne bo vredna. Zapadla bo usodi odmiranja, ker ne bo imela v sebi tiste gonilne sile, ki je poročstvo življenja.

Ta vsakoletna srečanja, ko naši krajevni domovi obhajajo svoj dan, so izredna prilika za pogled nazaj, za spomin na začetke, na težke čase, žrtve in napore, ki pa so nas pripeljali v zavidljivo stanje, ko naša tretja in že četrta generacija v Argentini ohranja slovenske vrednote. To je podlaga, da se mirno lahko govori o slovenskem čudežu v Argentini. In vi ste del tega čudeža, ker vam je bila: „Daritev življenje celo“.

Da. Težki so bili tisti začetki, katerih danes obhajamo že petinštirideseto obletnico. Slovenci smo prihajali v nov svet po kruti vojni in revoluciji. Dejansko ni bilo družine, ki ne bi imela vsaj enega ubitega, izdanega, vrnjenega. Po letih begunskih taborišč, ko se je izkrcał z ladje, se je slovenski človek zaskrbljeno, a vendar z upanjem v srcu oziral na prostranost te dežele. Kaj hitro se je znašel, poiskal delo, utrdil medsebojne stike in se začel naseljevati po okrožjih, kjer je bližina sorojaka dajala uteho domotožju in skrbem.

Tako so med neskončno pampo in obalo nepregledne reke vstajale naše postojanke. Ob srebrni reki je zrasla nova Slovenija. Tu se je razlegala naša pesem, se razbohotilo naše življenje. Nastale so nove družine, pričeli rasti novi rodovi. Cvetela je naša kultura. Po slovensko smo molili, zlasti za domovino, čeprav se je ta v rdečih okovih do nas obnašala kot mačeha, medtem ko nam je tuja zemlja postajala mati.

To je bil delež življenja tudi Slovenske vasi v Lanusu, naselja ki je nastalo po vizionarnosti monsignorja Janeza Hladnika, pa štopilo na pot dela in naporov, tako da je postalo vzor mnogim drugim slovenskim skupnostim širom sveta. Od tistih prvih začetkov, ko so nas male betonske ploščice ob še prašnih ali pa blatnih cestah opozarjale, da nas pot vodi v „Villa Eslovena“, pa do danes se je mnogo spremenilo. Razni mejniki na civilnem in verskem področju so vtisnili svoj pečat teku dogodkov in naselju: gradnja doma, prihod očetov lazaristov, cerkev Marije Kraljice, šola in še toliko drugih ustanov so prenavljali obraz vasi. V teh 45 letih se je obzorje temeljito spremenilo - a ljubezen je ista.

Ljubezen je tista sila, ki je gradila in

ohranjala vas. Ljubezen do slovenstva, do vsega, kar je slovensko, je povezovala celotno delovanje, medtem ko je tekel čas. Da. Tudi smrt nas je obiskala. A na mesta tistih, ki so odhajali po večno plačilo, so stopali drugi, tudi že v tujini rojeni fantje in dekleta, danes že možje in žene. Naravni pojav asimilacije; ki je skoraj neizbežna, nas je mnogokrat stabilil, a nikdar ohromil.

Danes obhajate, skupaj obhajamo že 45. rojstni dan v posebnih okoliščinah. Zadnja leta se je dogodilo mnogo bistvenega za naš narod. Dobili smo lastno državo, dobili možnost demokratičnega življenja, ki je sicer še v povojih, a predstavlja izziv za vse Slovence. Včasih si mislimo, kaj vse bi lahko Slovenija danes storila za nas, ki smo skozi toliko let v najtežjih okoliščinah ohranjali zvestobo narodu. A ne. Ni še čas počitka. Slovenija nas še vedno potrebuje - morda bolj kot kdarkoli prej. Ker boj še ni končan. Drugačen je kot tisti pred več kot petdesetimi leti, ki so ga bili naši junaki, naši mučenci. Okoliščine so drugačne, drugačno je orožje, a nasprotnik je isti in včasih se zdi, da nas prekaša. Zato moramo biti pripravljeni. Pripravljeni na nove napore, nove odgovornosti, žrtve drugačne narave, a ki zahtevajo isto ljubezen, kot je bila ta, ki vas je 45 let vezala na te zidove, na ta dom, na ta košček Slovenije v svetu.

Ozirajmo se na preteklost. Le z obrazom, ožarjenim od spomina na vse storjeno, bomo zmogli napor, ki nam ga danes nalaga domovina. Napor, ki je včasih še nejasen. a smo prepričani, da če ga mi ne doprinesemo, ne bo nikogar, ki bi delo opravil namesto nas. Nov čas nam nalaga isto jasnost načel. Nalaga obveznost političnega udejstvovanja, članstva v pomladni stranki, obveznost udeležbe na volitvah in morda tudi gmotnega doprinosu v podporo demokratičnim silam. To bo krona dolgim desetletjem žrtev, ob katerih se ne bom mudil, ker jih vi najbolj poznate.

A ne le vi. Dovolite mi, da uporabim izraz, ki smo ga tolikokrat brali v starih bukvah: „Vse to se je zgodilo, in je vse zapisano v božji knjigi“. Da, tam je tudi vsa kronika naše skupnosti. Nekoč pa bomo morali tudi mi dopisati knjigo naše emigracije. Tam bo stala, z velikimi črkami zapisana Slovenska vas v Lanusu.

Stopajmo, stopajte po isti poti naprej in Bog vas živi!

NEVREDNO VISOKEGA POLITIKA

Znani odlični komentariš v Družini Ivan Štuhec je 10. avgusta objavil članek: Za se razjokat, kjer postavlja nekaj resničnih in prodornih vprašanj. V kratkem povzetku bi bila:

Ob odstopu zunanjega ministra Zorana Thalerja se je treba vprašati, kaj je narobe z vodenjem slovenske vlade, da je država v borih šestih letih že petkrat zamenjala vodjo diplomacije, kar je običajno ena najbolj stabilnih funkcij. Potrtost, izmučenost in zgroženost ministra ob odstopu je bila „za se razjokat“ in ker solze v naši politiki veliko pomenijo, se je nedolžni minister državljanom zasmilil do srca, ter da je zaigrati žrtveno jagnje v Sloveniji najboljši izhod v sili. Toda Thaler, ki v politiki ni od včeraj, zagotovo ve, da nikjer v svetu opozicija oblasti ne boža, temveč ji gleda pod prste.

Opravičevati dejanske zunanje politične neuspehe z notranje političnimi peripetijami je preprosto nevredno visokega politika, saj to ni noben argument.

Pogoste zamenjave na čelu zunanjega ministrstva govorijo v prid tistim, ki pravijo, da smo nezanesljiv partner v pogajanjih. Predsednik vlade bi moral imeti, ko izbira vodjo diplomacije, pred očmi nacionalne interese, in če izbere nekaj, kar je slabo za nacionalni interes, je prav, da opozicija izbere kritiko, da zavaruje, kar se zavarovati da.

Če je res, da je morala vodilna stranka „poklekni“ pred koalicijsko partnerko, to pove dvoje: da je končno konec enopartijske vladavine, in če je to prvi res stvaren kompromis med partnerjema, da smo se pričeli iti resna pogajanja brez fige v žepu.

Peticija o narodni spravi

Predstavniki Združenih ob lipi sprave in Civilne družbe za demokracijo in pravno državo so ob 7. obletnici predloga Deklaracije o narodni spravi 5. avgusta v državni zbor vložili peticijo, na podlagi katere naj bi po sprejemu državnega proračuna za letošnje leto najvišji oblastni organ v državi sprejel spravi akt, v katerem bi v imenu države in slovenskega naroda izrekel „obžalovanje za vse žrtve komunističnega in tudi protikomunističnega nasilja med vojno, posebej pa obžalovanje za vse žrtve državnega terorizma po končani vojni, zlasti za množične poboje vrnjenih domobrancev, za množične poboje razrednih sovražnikov in za umore drugih ideoloških nasprotnikov v tajnih ali za javnost prirejenih procesih“.

O vloženi peticiji in s tem povezanimi družbenimi problemi so na novinarski konferenci v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa spregovorili Stanislav Klep, Vinko Vodopivec in Ludvik Čanžek. Kot so pojasnili, peticija izpostavlja le najpomembnejšo točko že omenjene deklaracije o narodni spravi iz junija 1990, ki so jo doslej že šestkrat predložili v sprejem

državnemu zboru. Sicer pa v spravnem dokumentu, ki prav tako povzema vsebino podobne peticije iz leta 1993 med drugim ugotavljajo, „da mlada slovenska oblast še vedno omalovažuje pomen sprave, ki je prav slovenskemu narodu potrebna bolj kot kateremukoli narodu na svetu. Nobenega dvoma ni več, da je razkol in shizmo v slovenskem narodu povzročila zmotna ideologija razrednega sovražstva, ideologija komunistično boljševističnega nasilja, ki je za seboj ob sicer plemeniti ideji narodnoosvobodilnega boja pustila več kot 100 množičnih grobišč, v katerih počiva več kot 15.000 po končani vojni pobitih Slovencev“.

Kot je med predstavitvijo peticije povzel predsednik Gibanja lipa sprave Stanislav Klep, bi s sprejemom predložene peticije Slovenija postala tudi moralna država: „Ne obžalovati zločinov prejšnje oblasti nad slovenskim narodom in jih celo opravičevati, je slabo navrstveno spravičevalo za sprejem v kulturno Evropo; sprejem ali odklonitev peticije, pa tudi molk o njej, pa je in bo tudi merilo moralne moči države in njene oblasti“.

Za predstavnika Civilne družbe za demokracijo in pravno državo Vinka Vodopivca pa temeljne stvari za spravo ne predstavljajo le obžalovanje, temveč predvsem poprava storjenih krivic. Pobitimi vsekakor ni mogoče vrniti življenja, lahko pa bi svojim žrtev vrnili premoženje, lahko bi izdali mrliške liste in lahko bi civilizirano pokopali vse žrtve iz množičnih in drugih grobišč, je prepričan Vodopivec, za katerega bi lahko šele po tem „mirno pogledali v oči drugim evropskim narodom, ki so vse to že storili“.

Peticijo je podpisalo 13 predstavnikov organizacij civilne družbe. Med njimi je vsebino spravnega dokumenta v imenu Združenja žrtev komunističnega nasilja podprl Ludvik Čanžek. Med drugim je tudi napovedal, da bo v prostorih SSK 21. avgusta letos ustanovni zbor Združenja svobodnih partizanov, to je vseh tistih, ki so sodelovali v narodnoosvobodilnem boju zaradi domoljubja in ne zaradi revolucije.

Po STA

Srečanje predsednikov vlad

V Portorožu bo 12. in 13. septembra srečanje predsednikov vlad držav CEFTA, to je Srednjeevropskega sporazuma o prosti trgovini. Sestalo se bo šest predsednikov vlad in sicer Madžarske Gyula Horn, Češke Vaclav Klaus, Slovaške Vladimir Meciar, Poljske Włodzimierz Cimoszewicz in Romunije Victor Ciorbea, njihov gostitelj pa bo Janez Drnovšek.

Namen srečanja je pregledati in oceniti dosedanje sodelovanje, aktivnosti in rezultate v okviru CEFTA ter načrtovati oblike sodelovanja in aktivnosti do naslednjega srečanja prihodnje leto. Drnovšek je kot goste na srečanje povabil tudi predsednike vlad Bolgarije, Hrvaške, Makedonije, Litve, Latvije in Ukrajine, saj so te države izrazile interes, da bi se srečanja udeležile, ker se zavzemajo za tesnejše sodelovanje z državami CEFTA.

REPUBLIKA SLOVENIJA

Zgodilo se je v Sloveniji

VELJA ZAKON O ZADRŽANJU DOLOČB ZAKONA O DENACIONALIZACIJI

Ob koncu tedna je začel veljati zakon o začasnem zadržanju izvajanja nekaterih določb zakona o denacionalizaciji in zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, ki ga je DZ sprejel 24. julija. Zadržanje izvajanja omenjenih določb pa bo veljalo do uveljavitve zakona o denacionalizaciji oziroma najpozneje do 20. decembra letos. Tako naj bi v omenjenem času ne izvajali določb, ki se nanašajo na vračanje denacionalizacijskim upravičencem zemlje, gozdov in drugega premoženja fevdalnega izvora z izjemo premoženja verskih skupnosti (za slednje velja, da so upravni postopki ustavljeni do 31. oktobra), in vrnitev premoženja osebam, ki so postale denacionalizacijski upravičenci s podelitvijo državljanstva na podlagi 63. člena zakona. Sodni postopki po uradni dolžnosti tako mirujejo, že začeti roki pa pričnejo znova teči po prenehanju veljavnosti tega zakona. Vprašanje vračanja premoženja verskim skupnostim naj bi rešili vlada in katoliška Cerkev najkasneje do 31. oktobra letos z medsebojnim sporazumevanjem.

PREDLOG VLADI

Demokrati Slovenije so začeli z akcijo zbiranja podpisov za državljansko zahtevo, ki jo bodo naslovili na slovensko vlado. Demokrati bodo od vlade zahtevali, naj v pogajanjih s Hrvaško „na vsak način doseže takšno določitev meje, da bo Slovenija imela prost dostop na odprto morje in da bo zagotovljena celovitost Piranskega zaliva znotraj meja RS.“ V prvem tednu so Demokrati Slovenije zbrali nekaj več kot petsto podpisov. Pričakujejo, da bodo do srede avgusta lahko poslali vladi predlog z zgornjo vsebino, ki bi ga podpisalo vsaj tisoč državljanov.

LEVI KANDIDATI ZA ŽUPANSKI STOLČEK

Vse več je ugibanj o tem, kdo bo na čelu prestolnice po tistem, ko bo župansko pisarno na Mestnem trgu 1 zapustil dr. Dimitrij Rupel in postal veleposlanik. V javnos-

ti so se začela pojavljati imena možnih kandidatov za župana, med levičarskimi pa sta za zdaj imeni Danice Simšič in Vike Potočnik. Javna skrivnost je, da so v LDS naredili anketo med Ljubljancami in zgroženo ugotovili, da Potočnikova „morda ne bi bila pravnja kandidatka“. Nenadoma pa sta se v javnosti pojavili še imeni dveh, ki naj bi se prav tako potegovala za župana prestolnice. In sicer direktor Kompas Turizma Janez Pergar in celo zunanji minister v odstopu Zoran Thaler. To seveda v primeru, če bi zmagali v Ljubljani levičarji, kar pa je dvobojljivo po slabi izkušnji z Ruplom.

IZMENJAVA NOT

Slovensko veleposlaništvo v Bruslju in belgijsko zunanje ministrstvo sta izmenjala noti, s katerima sta Slovenija in Belgija potrdili nasledstvo tistih pogodb nekdanje SFRJ s Kraljevino Belgijo, ki ostajajo še naprej v veljavi med RS in Kraljevino Belgijo. Dogovor je začel veljati z dnem izmenjave not. Gre za enajst pogodb med Belgijo in nekdanjo Jugoslavijo ter dve pogodbi med Belgijsko-luksemburško gospodarsko zvezo in nekdanjo Jugoslavijo. Med njimi so konvencija o socialni varnosti, sporazum o kulturi, veterinarska konvencija, konzularna konvencija, konvencija o zaposlovanju in bivanju jugoslovanskih delavcev v Belgiji, konvencija o izročanju in pravosodni pomoči na področju kazenskega prava, sporazum o pravosodni pomoči na civilnem in trgovinskem področju, konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in kapitala med nekdanjo SFRJ in Belgijo ter sporazum o gospodarskem, industrijskem in tehničnem sodelovanju med Belgijsko-luksemburško gospodarsko zvezo in nekdanjo SFRJ.

ZAKON O TUJCIH

V veljavo je stopil zakon o tujcih, s katerim je državni zbor z dosedanjih treh na osem let podaljšal čas prebivanja v Sloveniji, ki je tujcem potreben za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje ter iz njega izhajajočih pravic.

Zakonska sprememba bo veljala tudi za okoli 1500 že vloženi in še nerešeni prošnji tujcev za stalno prebivanje v Sloveniji. In ravno slednja zakonska določba je po oceni državnega sveta sporna.

Tako je državni svet odločil, da bo vložil zahtevo za oceno ustavnosti te zakonske spremembe, ki naj bi bila v nasprotju z ustavnim načelom pravne države. Po oceni DS zakonska določba, da zaostreni zakonski pogoji veljajo tudi za že vložene prošnje za pridobitev dovoljenja za stalno bivanje, predstavlja kršitev ustavnega načela pravne države, da zakoni ne veljajo za nazaj. Sicer pa uvedena poostreitev pogojev za pridobitev dovoljenja za stalno bivanje naj bi bila primerljiva z ureditvijo v drugih evropskih državah, ki tudi svojega državljanstva in iz tega sledečih pravic ne dajejo kar tako.

PISMO ALBRIGHTOVE

Ameriška državna sekretarka Madeleine Albright se je v pismu predsedniku slovenske vlade Janezu Drnovšku zahvalila za „prijetno in dragoceno srečanje“ ob njenem nedavnem obisku v Ljubljani. Albrightova je v pismu poudarila, da je trdna odločenost Slovenije za polnopravno članstvo v zvezi NATO in Evropski zvezi nanjo naredila velik vtis. Albrightova je Sloveniji zagotovila podporo ZDA pri vseh tovrstnih prizadevanjih. To je na zelo diplomatski način povedano, da naj Slovenija čimprej naredi potrebne korake v demokratizaciji, če hoče v NATO in Evropsko zvezo.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Popolnoma nova je slika, ki jo gledamo po nastopu povezave med radikali in frentisti. Povezava obeh največjih opozicionalnih strank je pritegnila na površje toliko činiteljev, da je težko vsem slediti in jih pravilno presojati. Eno je jasno: politični položaj se je spremenil tako v opoziciji kot v vladi. In še nekaj se vedno bolj jasno kaže: menemizmu je prišel čas, da vzame na znanje, da se bo moral v določenem obdobju posloviti od oblasti.

PREVIDNI KORAKI

Ponovimo, ker to je izredno važen činitelj, da je pojava te povezave pomenila pravo presenečenje za vso argentinsko politično srenjo. V prvi vrsti za same stranke, ki jo sestavljajo. V tem oziru je podpis te pogodbe vsekakor znamenje zrelosti.

Presenečenje je bilo izredno tudi v vladi. In ne le, ker prav tako niso verjeli v popuščanje na eni in drugi strani, temveč tudi, ker so njihovi stiki s radikalni stranki (Jaroslavsky in Nosiglia) vladi zagotavljali, da do povezave ne bo prišlo.

In končno, razna presenečenja je bilo zaznati po vsej argentinski družbi, ki je večinoma pozitivno reagirala na ta pojav. Prve ankete že kažejo, da na splošno volilci odobravajo ta korak in je nezadovoljstvo osredotočeno le v nekaterih krogih radikalne stranke, in seveda - v vladi.

Medtem pa je nova povezava, ki se predstavlja pod veliko črko A (Alianza = Povezava), in katere popolno ime je „Alianza por el Trabajo, la Justicia y la Educación“ (Povezava za delo, pravico in vzgojo), nastopa nadvse previdno. Voditelji združene opozicije vedo, da jih lahko vsak korak v slepo stano lepo število glasov.

Prva njihova skrb je bila, da pomirijo „tržišča“, to je, skupine podjetništva in financistov, ki imajo pri vsem sodobnem delovanju in nehanju odločilno besedo. Zato so najprej imenovali svojo ekonomsko ekipo, kateri na čelo so postavili enega izmed radikalnih gospodarstvenikov. José Luis Machinea, petdesetletnik, je verjetno eden najbolj sposobnih, pa tudi najmanj osporavanih opozicionalnih ekonomistov, ki je bil za dobo Alfonsinove vlade nekaj časa predsednik Centralne banke. Zanimivo je to, da v ekipi, ki jo je sestavil, nima mesta Juan Vital Sourouille, eden glavnih radikalnih ekonomistov in soustvarjalec povezave, a ki ima na grbi zgodovino proslulega plana Austral in teže hiperinflacije, ki jo je trpela Argentina. Njegova izključitev je bolj volilne kot ideološke narave: nočejo, da bi vlada izkoristila njegovo prisotnost za uspešne napade na povezavo.

Bolj važno pa je bilo načrtovanje gospodarskih smeri, ki jih nameravajo uresničevati, ako pridejo na oblast. Kajti ne smemo pozabiti (in to je bistveno za celotno stvar), da cilj povezave ni le zmaga na oktobrskih volitvah, marveč zmaga na predsedniških volitvah leta 1999. In s tega vidika so tako ekonomska ekipa povezave kot njeni najvišji politični predstavniki skušali prepričati gospodarske kroge, da se nikakor ne mislijo dotakniti temeljev sedanjega ekonomskega modela: konvertibilnost, privatizacije in gospodarsko odprte meje bodo še naprej spoštovane. Vse ostalo pa kapitala ne skrbi. Rekli bi celo, da je vse, kar zahteva in predlaga združena opozicija — boj proti korupciji, juridična varnost, solidnejša socialna politika — že prej svetoval celo Mednarodni denarni fond.

Zato je bilo razvidno, da so gospodarski krogi sprejeli združeno opozicijo kar veselo. Potem ko se je Machinea sestal z

dvema vodilnima podjetnikoma (Agostinom Roccom iz skupine Techint in Eduardom Escasanyjem, vodjem sedaj največje argentinske banke Galicia), so tudi Santiago Soldati, vodja Podjetniškega sveta, in pa predstavniki argentinske industrijske unije (UIA) pozdravili Povezavo kot „nekaj dobrega za demokracijo“. „Ne bojimo se opozicionalne povezave“ je dejal Soldati. Nekaj podobnega je odjeknilo tudi iz Severne Amerike, kjer celo s simpatijo sprejemajo možnost politične zamenjave v Buenos Airesu, ker jih že resno skrbi možnost nenehne vlade menemizma.

KDO JE NASPROTNIK?

Spričo tega stanja, ko gospodarski krogi nikakor ne nastopajo proti združeni opoziciji, je reakcija vlade še besnejša. Predsednik Menem izrabi vsako priliko, da navali na povezavo in njene predstavnike. Najbolj uporabljen argument je zgodovinska kritika radikalov in dobe Alfonsinovega vladanja. Menem skuša prepričati narod, da Povezava pomeni isto kot kaos in hiperinflacija. Solidarno fronto pa napada s tem, da jih skuša povezati z nasiljem in prevratnostjo.

V tem oziru mu je prišlo prav, da so radikali in frentisti podprli splošno stavko, ki so jo napovedali opozicionalni sindikati. A politiki so hitro omilili svoje stališče: razumejo, da sindikati protestirajo proti vladi, a trdijo, da je že prišel čas drugačnega nastopanja. Izredno zanimivo je, da doslej tako radikali kot predstavniki fronte govorijo skoraj popolnoma enak jezik: izredno bistro so koordinirali skupno stališče, in se temeljito naučili skupnega jezika.

A pojavil se je še nov činitelj, ki naredi celoten položaj še bolj zanimiv. Pojava Povezave je dosegla to, česar se je peronizem najbolj bal, čeprav so posamezne skupine to iskale: dokončno je ločil vlado v menemizem in duhaldizem. To je bilo takoj razvidno, ker je nastala polemika med predsednikom in guvernerjem, proti komu da je nastop opozicije naperjen. Duhalde je šel tako daleč, da je javno zatrdil: „Pravijo da so se zedinili, da bi premagali Menema, a to je laž. Menem jih je že premagal, jim dal revanšo in znova zmagal. Sedaj, kar hočejo, je premagati Duhaldeja, ker vedo, da bo justicialistični kandidat in argentinski predsednik“.

Duhaldeju je pravzaprav pojava povezave prav prišla. Dokončno je namreč zaprla pot Menemu do nove kandidature (ni več mogoče ponoviti olivovskega pakta). Njemu samemu pa je še dala možnost, ki jo je nenehno in doslej zaman iskal: če njegovi kandidati (z njegovo ženo na čelu) zmagajo v buenosaireski provinci, mu nihče ne bi mogel osporavati predsedniške kandidature. In pojdemo še nekoliko delj: Duhaldeju bi prav prišlo, da bi zmagal doma, a da bi stranka zgubila na vsedržavnih ravni.

Zato je tudi precej razumljivo, da Duhalde noče, da bi se predsednik sploh pokazal na volilnih shodih v provinci. To se je že dogovoril z najvišjimi vladnimi in strankinimi predstavniki: Menem bo navzoč le pri kaki otvoritvi javnih del, ki jih je vlada sofinancirala, ne bo pa imel mesta na volilnih shodih. Zaradi istega razloga Duhalde ni hotel stopiti na oder ob priliki zadnje peronistične konvencije v Parque Norte. Hoče se čim manj kazati zraven predsednika. To je njegova osebna borba, in želi zmagati sam. Seveda, nekoliko preveč optimistično napoveduje, da bo zmagal s 15 odstotkov razlike.

Nadaljevanje na 3. strani

Slovinci in heroin

V obsežni in dalj časa načrtovani akciji, ki so jo dokončali uslužbenci Scotland Yarda, so londonski policisti 8. avgusta v tovornjaku s slovensko registracijo odkrili morda največjo pošiljko mamil doslej na britanskem otoku. Policisti so v akciji v londonskem predmestju Potters Bar aretirali slovenskega - Boštjana M. iz Škofje Loke, in turškega državljan, pozneje pa so prijeli še štiri osebe, prav tako domnevno vpletene v nezakonito trgovino z mamili.

Policija je 200 kilogramov heroina, ki je na črnem trgu vreden od 50 do 100 milijonov britanskih funtov, odkrila v polpraznem rezervoarju za gorivo 42-tonskega tovornjaka, registriranega v Sloveniji, ki naj bi v Veliko Britanijo prišel preko Balkana iz Turčije. Policijska preiskava je že v teku, njen glavni namen pa je odkriti, od kod pošiljka mamila prihaja in kam je bila namenjena.

To je že četrta aretacija kakšnega slovenskega državljan v tujini v tem letu, povezana s tihotapljenjem mamil.

Ludvik Hren - osemdesetletnik

DOMOBRANSKI POROČNIK RUPNIKOVEGA BATALJONA

Vedno bolj se krčijo vrste naših domobrancev in zdi se nam primerno, da se ob teh jubilejih spomnimo naših junakov. Tisti, ki smo preživeli kot mladeniči revolucionarno dobo in bili priče vseh grozot „osvoboditeljev“, smo nestrpno čakali, da bi vstopili v njihove vrste, ne za to, da bi pobijali, temveč da bi reševali domovino pred tem, kar je morala prestati skoraj petdeset let. Še danes smatramo domobrince kot najbolj idealne vojake, saj ni lepšega ideala kot **domo braniti**. Toda v tem povojnem času se je spletlo toliko laži in umazanije nad temi junaki, da se danes celo nekaterim med nami jezik zapleta ob izgovarjavi te besede. In končno pri nekaterih velja ljudski pregovor, ki pravi: „Desetkrat ponovljena laž postane že resnica...“

V Podgorici št. 13 v Dobropoljski dolini je stekla 8. avgusta 1917 zibelka današnjega osemdesetletnika. Vse razrede osnovne šole je opravil v domačem kraju in potem pomagal pri težkem poljskem delu svoji družini. Toda že v zgodnji mladosti mu je dozorela žilica za prosvetno in društveno življenje in kmalu je postal najožji sodelavec agilnih kaplanov Nahtigala in Lavriha. Iz tega sodelovanja je bila zelo lahka pot do pravih odločitev in pojavil se je med začetniki vaških stražarjev in pozneje nadaljeval kot domobranski poročnik v Rupnikovem udarnem bataljonu. Bil je komandir 1. voda 17. čete. Postal je eden izmed najbolj zanesljivih oficirjev in ta odlika ga je vedno postavljala v prve vrste na vseh pohodih. Tukaj med nami še živijo njegovi podrejeni, ki vedo povedati, da je bil vedno mirne narave, preudaren in korajžen. In ravno te odlike so bile tiste, ki so privedle Rupnika da tega, da ga je pošiljal v prve vrste. S poveljnikom sta bila vedno v najlepših in prijateljskih odnosih in še danes ga visoko ceni. „Vule Rupnik nam je vedno naročal: „izven borbe ne smete nikdar pobijati...“ in vsakega ujetega nasprotnika smo morali izročiti njemu in on ga je potem prepustil svojim nadrejenim“, ve povedati slavljenc.

Usoda ga je zanesla tudi med Turjaške borce in kmalu je obležal med težkimi ranjenci. Svojo rešitev opisuje takole: „Ležal sem zelo ranjen v eni izmed grajskih soban. Kmalu se pojavijo pred menoj partizanka s pištolo naperjeno proti meni v spremstvu dveh partizanov, reče ji eden izmed njih: „Kar pusti ga, naj še malo trpi, saj bo kmalu crknil...“ Ko so odšli, sem zbral poslednje moči, se privaril do gozda in po nekaj dneh prišel do sorodnice, ki je skrbelala zame do okrevanja.

Po okrevanju ga kmalu najdemo zopet med domobranci do zadnje borbe v Borovljah in ravno njegov vod je bil prvi, ki je prebil partizanski obroč ob Dravskem mostu. Znašli so se pred „zavezniki“, katerim so morali izročiti orožje, in stopali so Vetrinjski tragediji nasproti. Po nekaj dneh se je ponovno znašel v domovini v Teharskih zaporih. Nekega dne, ko se je zbudil je premišljeval o svoji usodi in prišel do zaključka, da se mu stekajo zadnje ure življenja, odločil se je za pobeg. Naprosil je mladega partizana za stranišče, spremljal ga je in ko je opazil, da nima „naladane“ puške, je zgrabil priliko, ga podril z bliskovito naglico in skočil čez ograjo. In še danes ne razume, zakaj ni bilo za njim nobenega strela. Ali se je ta mladenič tako ustrašil ali pa se mu je zasmilil. Ponovno je zašel k svojim sorodnikom pri katerih je preživel do septembra 1945, nakar se je odločil za tujino, prekoračil mejo in prišel v begunsko taborišče Senigalia ob jadranski obali. Tu je v družbi svojih prijateljev in znancev preži-

vel leta taboriščnega življenja in se pred odhodom čez morje poročil s Štefko Čuk iz Hotedršice, katera mu je še danes dobra, marljiva in zvesta spremljevalka. Ko je leta 1948 prišel v Argentino, se je naselil v industrijskem predelu velemešta in delal do svoje upokojitve v tekstilnem podjetju. Toda njegova žilica društvenega življenja mu ni dala miru in kmalu ga ponovno najdemo med organizatorji okrajnega slovenskega doma v predmestju velikega Buenos Airesa. Priдруžil se je skupini, ki so zagovarjali ustanovitev najprej okrajnih domov proti tistim, ki so zagovarjali najprej centralo. Postal je prvi predsednik Našega doma. In še danes se večkrat spominja, kako pametna je bila poteza tistih, ki so zagovarjali to odločitev, kajti brez okrajnih slovenskih domov ne bi bilo tako močne in lepo organizirane slovenske skupnosti v Argentini. Bil je tudi navdušen sodelavec Slovenskega državnega gibanja, zvesti naročnik domobrantskih publikacij Vestnika in Tabora in vedno zavzet in navdušen za slovenski življenj. Posebno zadoščanje in veselje pa je doživel ob osamosvojitvi in osvoboditvi Slovenije, kajti uresničile so se sanje njegovega življenja.

Danes še precej pri dobrem zdravju uživa svojo zasluženo penzijo, katero mu je dala tujina za vse žulje, ki jih je pustil v tej deželi. - Ali ne bi bilo pravično, da bi se tudi rodna domovina spomnila teh borcev in jim naklonila vsaj skromen priboljšek, saj so se skozi vse življenje borili za njen dobrobit?

Družine obeh hčerá Marije in Rezke z osmimi vnuki in tremi pravnuki razveseljujejo njune jesenske dneve in pravita, da so zelo skrbni in dobri do njih. Zelo pa sta vesela vsakega obiska prijateljev in znancev.

Na njegov osemdesetletni dan so se zvečer zbrali vsi bivši predsedniki Našega doma pri njemu ter ob sladki kapljici kramljali o skupnem preteklem delu. Ob tem visokem jubileju mu vsa-sanhuška srenja kliče: Še na minoga leta!

soobčan -č-e

Iz življenja ...

(nad. z 2. dr.)

Kako je povezava zmešala štrene Menemu pa je razvidno tudi iz dejstva, da je predsednik napovedoval, da bo peronizem dobil na volitvah več kot 40 % glasov. Če hoče zmagati prepričljivo, bi moral doseči več kot 50 %. To pa je precej malo verjetno. Prišel je čas, da ta došlej vsemogočni mož, prične misliti na urejen odhod.

Srečanje urednikov slovenskih časopisov po svetu

Že drugič je slovenska vlada priredila srečanje urednikov slovenskih časopisov po svetu. Vladni Urad za informiranje (ki skrbi za stike z mediji) in Tajništvo za Slovence po svetu sta pripravila enotedenski program v Ljubljani.

Seminar se je pričel 30. junija in je trajal do sobote, 5. julija. Zbralo se nas je lepo število, predstavljali smo skoraj vse slovenske časopise z vseh celin.

Naj jih naštejemo: iz ZDA dr. Rudolf Susel, Ameriška domovina, Cleveland; Janez Nemeč, Ametikanski Slovenec, Cleveland; Corinne Leskovar, Zarja, Chicago; Vida Košir, Prosveta, Pittsburg; iz Kanade Nives Čorak, Glasilo kanadskih Slovencev, Toronto; Peter Slavec, Novice pod lipo, Sao Paulo, Brazilija; Adi Golčman, Naš glas, Švedska; iz Avstralije Marijan Peršič, Slovenian on Gold Coast; Maks Namestnik, Novice, Perth; Irena Stariha, The Australian Slovenian Review, Sydney; Ljenko Urbančič, Svobodni razgovori, Sydney; Ivanka Bulovec, Glas Slovenije, Sydney; s Hrvaške Boštjan Matjaž, Slov. društvo Triglav, Split; Mladen Hazlovsky, Prijatelj, Zagreb in Silvin Jerman, Novi odmev, Zagreb; iz Argentine Tine Debeljak, Svobodna Slovenija, in Mirko Vasle kot dopisnik avstralskega Glasa Slovenije.

Stanovali smo v Hotelu Union, vsak dan pa smo od jutra do večera imeli natrpan program: seminarje, predavanja, delovne obiske, sprejeme, mimogrede pa tudi malo turizma.

Letos so po izkušnjah pred dvema letoma pripravili naš obisk bolj praktično. Imeli smo vrsto predavanj, ki so nam zelo koristila, saj smo se dobili s strokovnjaki.

Predstojnica katedre za novinarstvo na Fakulteti za družbene vede dr. Manca Košir nam je govorila o časnikarstvu na univerzi in o sedanjem času množičnih občil. Predavateljica je strokovnjakinja v svojem poklicu, obenem pa še vodi zelo znan televizijski program.

Janja Božič Marolt vodi agencijo Media-na, ki zbira podatke o vseh časopisih in revijah v Sloveniji. Izdajajo letno knjigo z vsemi podatki o vsebini, izdajanju, urednikih, formatu, pa tudi o cenah in dosegih oglasov. Ravno to zadnje pride prav predvsem podjetnikom saj zato vzdržujejo to agencijo. Domenili smo se, da bodo tudi naši izseljenki časopisi dobili svoj prostor v naslednji izdaji poročila.

Mag. Melita Poler, asistentka na univerzi, je predavala o časnikarski etiki na fakulteti za novinarstvo. Precej kritično je obravnavala stanje današnje časnikarske etike v Sloveniji, ki ni ravno dobro. Največ so krivi glavni uredniki, ki zahtevajo od časnikarjev, da pišejo to, kar najbolj privlači bralce ali je finančno koristno za lastnike, čeprav ni etično. Namigovanje, rumene strani, krvave slike, politične mahinacije ali vdor v osebno življenje so na vrstnem redu.

Asistentka na univerzi mag. Monika Kalin Golob nam je govorila o slovenskem jeziku, predvsem časnikarskem, ter o raznih njegovih zlorabah.

Drugi del je bil srečanje z uredniki raznih medijev. Najvažnejši v tem smislu je bil sestanek z glavnim urednikom Dela Mitjem Meršolom. V lepem dialogu smo mu nakazali naše potrebe ali opombe o Delu. Glavni del govora je potekal o modernizaciji in boljši povezavi, predvsem z Delom Fax (ki ga lahko vsak dvigne po Internetu), kakor tudi o poteku prehajanja novic v obe smeri. Ogleдали smo si tudi nekatere Delove sekcije.

Zanimiv je bil obisk pri Slovenski tisko-

vni agenciji - STA, (vodi jo Tadej Labernik) ki je glavni informacijski center v Sloveniji. Tam smo opazili, da v propagandnem materialu, ki ga delijo gostom, med večjimi naročniki in uporabniki njihovih informacij omenjajo kot naročnike njihovih servisov poleg npr. Dela, RTV ali slovenskih programov v TV Trst in Celovec tudi Svobodno Slovenijo iz Argentine, ki s STA deluje že nekaj let.

Obiskali smo Novi tednik, najbolj bran časopis na Celjskem, ki izhaja že od konca vojske in deluje skupaj z radiom, ter revijo Stop v Ljubljani. Obiskali smo še tržaški Primorski tednik, ki se bori za svoj obstoj. Tam so sodelovali tudi predstavniki demokratskega tiska Marij Maver (Mladika), Drago Legiša in Aleksij Pregarc za Novi glas, ki so odkrito pojasnili položaj in zadržnost Primorskega dnevnika in tamkajšnjih slovenskih levičarjev.

Obiskali smo novega nadškofa dr. Franca Rodeta, ki nas je v pogovoru vzpodbudil k delu za slovenstvo.

Sprejel nas je predsednik republike Milan Kučan v vili Podrožnik in nam nakazal nekaj svojih pogledov na mednarodni položaj Slovenije.

Sprejem pa sta nam pripravili tudi Mihaela Logar, sekretarka za Slovence po svetu, ter Marta Kos, direktorica Urada za informiranje pri vladi.

Seveda pa ni majkalo tudi turizma med potjo. Ogleдали smo si sicer bolj malo poznano jamo Pekel pri Vranskem, v kateri so ravno odprli 100m dolg rov, ki pripelje do največjega podzemnega slapu v Sloveniji, 4 in pol metra visokem.

Zanimiva je bila tudi rimska akropola pri Šempetru. Z Repentabora pri Trstu smo si pod vodstvom pisatelja Marka Kravosa ogleдали tržaško in slovensko Primorsko, tam smo tudi obiskali pristno primorsko starejšo kmečko hišo, kjer nam je pesnik Aleksij Pregarc recital nekaj svojih pesmi v splošno zadovoljstvo.

Večkrat so nas ob poti popeljali v posebne gostilne ali hiše s kmečkim turizmom, kjer smo dobili kraju primerne domače jedi. V Laškem nas je pogostil v zdravilišču tamkajšnji župan.

Za nas je ves čas vestno skrbel Franc Poznič z Urada za informiranje, ki je za svojo požrtvovalnost žel splošno pohvalo.

O tem obisku so poročali s slikami vsi slovenski časopisi, v matici in zamejstvu, ter RTV; v Delu pa je Dragica Bošnjak pripravila celo stran z našo predstavitvijo.

Seveda pa je bilo največ vredno spoznanje drugi tovarišev v poklicu, ki imajo podobne načrte, delo, probleme ter tudi rešitve kot naš časopis.

Tine Debeljak

Olimpiada 2006

ATENE, Grčija - Mednarodni olimpijski komite pričakuje, da se bo za zimske olimpijske igre leta 2006 potegovalo od pet do šest kandidatov iz Evrope. Kandidaturo naj bi napovedali švicarski Sion, španska Jaca, slovaški Poprad-Tatry, avstrijski Innsbruck ter Avstrija, Slovenija in Italija kot kandidaturi treh dežel. Samaranch je dejal, da zaradi majhnega števila kandidatov tokrat ne bodo izbirali finalistov za končni izbor, kot so to morali storiti za zimske igre leta 2002 (Salt Lake City) in poletne leta 2004.

Boj slovenske manjšine v Italiji

NOV PREDLOG ZA ZAŠČITO SLOVENSKE MANJŠINE

Tudi italijanska stranka Severna liga je 7. avgusta v poslanski zbornici vložila svoj zakonski osnutek za zaščito slovenske manjšine, ki obsega 24 členov.

V uvodu je izraženo pričakovanje, da bo Italija z odobritvijo tega zakona izpolnila svoje ustavne in tudi mednarodne obveze do državljanov slovenske narodnosti, ki živijo v tržaški, goriški in videmski pokrajini. Seznam občin, ki pridejo v poštev za manjšinsko zaščito, pa je zelo omejen. Med občinami ni Milj, Trsta, Gorice in Benečije. Tri tržaške uprave so sicer omenjene, a le v skrajno nejasni obliki okrožnih občinskih območij.

Zakonski predlog nadalje obravnava javno rabo slovenskega jezika, pristop Italije k Evropski listini o varstvu manjšin, finančni položaj manjšinskih ustanov ter njihovo priznanje. Severna liga se tudi zavzema za vrnitev svetoivanskega Narodnega doma ter za ustanovitev Deželne agencije za problematiko slovenske manjšine. Ta agencija naj bi upravljala skupno premoženje Slovencev. V njenem okviru bi ustanovili paritetno posvetovalno komisijo, ki bi jo sestavljalo šest deželnih svetovalcev in šest zastopnikov treh najbolj reprezentativnih organizacij Slovencev.

Za druge predloge je znano, da je predstavnik Union Valdotaïne pripravil načrt, ki je rezultat dela skupnega slovenskega predstavništva, da predlog Demokratične stranke levice poudarja pristojnosti deželne uprave, da pa predlog Naprej, Italija omejujoče obravnava Slovence politično, zgodovinsko in geografsko.

SENATOR BRATINA O ZAŠČITNEM ZAKONU

Edini slovenski senator v Rimu Darko Bratina, ki je bil izvoljen na levičarski listi,

napoveduje glede izglasovanja zaščitnega zakona za slovensko manjšino, da bi se razprava lahko pričela že pred koncem leta, zakon pa naj bi izglasovali do začetka leta 1999.

Bratina je izrazil prepričanje, da bo postopek za zaščito zakona za Slovence v Italiji stekel v zimskih mesecih in da lahko že do pomladi pričakujemo odobritev zakona v poslanski zbornici, dokončno odobritev pa v začetku leta 1999.

Bratina je manjšinsko problematiko vključil tudi v sklop ustavnih reform z dvema predlogoma. Prvi zadeva posebno komisijo za avtonomije, v kateri naj bi bila po ena tretjina senatorjev, predstavnikov dežel ter občin in pokrajin. Bratina je predlagal tudi amandma, po katerem naj bi dežele s priznanimi manjšinami na svojem ozemlju imenovala po enega predstavnika vsake manjšine.

KMALU DVOJEZIČNI NAPIS?

Predsednik deželne vlade Furlanije-Juljske krajine (FJK) Giancarlo Cruder je v pismu pozval rektorja tržaške univerze, naj poskrbi za dvojezični napis na pročelju Narodnega doma v Trstu. Sedaj je stavba, ki so jo zgradili leta 1903 za potrebe tržaških Slovencev, italijanski fašisti pa so jo požgali leta 1920, last tržaške univerze, v njej pa ima svoje prostore visoka šola za moderne jezike, prevajalce in tolmače. Cruder je to tudi sporočil deželnemu tajniku stranke Slovenska skupnost Martinu Breclju. Ta ga je namreč junija pisno opozoril na resolucijo, ki jo je leta 1983 sprejela takratna deželna vlada FJK, ko se je odločala za prepustitev stavbe univerzi. Ta resolucija je zahtevala dvojezični napis na tabli, ki bi spominjala na namembnost in usodo stavbe Narodnega doma. V svojem sporočilu Cruder poudarja, da se tudi sedanj deželni upravi postavitev take table zdi nedvomno primerno dejanje in da uprava ostaja zvesta starim stališčem. Sprejete sklepe naj bi torej sedaj lastnik izpolnil.

O denacionalizaciji

Po počitnicah bo imela vlada samo mesec dni časa, da spremeni zakon o denacionalizaciji oziroma uredi področje, kjer sta si koalicijski partnerici liberalna demokracija in ljudska stranka morda najbolj različni. Zakaj samo mesec dni?

Predsednika obeh strank dr. Janez Drnovšek in Marjan Podobnik sta namreč v aneksu h koalicijski pogodbi med drugim podpisala tudi tole: „Koalicijska partnerja se zavezuje, da bo septembra 1997 prišlo do obravnave in sprejema predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o denacionalizaciji tako, da bo zakon uskla-

MATAJUR JE SLOVENSKA GORA

Na vrhu Matajurja je 9. avgusta v organizaciji Planinske družine Benečije potekalo 26. srečanje planincev obmejnih planinskih društev, hkrati pa še praznovanje ob 30-letnici obnove cerkvice Marije Brezmadežne, ki je bila porušena v prvi svetovni vojni. Na srečanje je prišlo več sto planincev iz Benečije in Posočja.

V nekdanji cerkvi na vrhu Matajurja so sedaj ponovno postavili slovenski napis v čast Kristusu Odršeniku in Mariji Brezmadežni. Spominski kamen s slovenskim napisom so prvi graditelji postavili še pred ustanovitvijo italijanske države, ko pa je Italija po prvi svetovni vojni objekt obnovila, napisa ni bilo več videti. Namesto nje so v skromni cerkvi postavili nekaj nesorazmerno velikih tabel v italijanščini.

Planinska družina Benečije je že junija lani ob 25-letnici srečanja obmejnih planinskih društev postavila skromno tablo v slovenščini, ki pa je bila že v naslednjih dneh odstranjena.

Matajur je bil vedno le slovenska gora, ki jo obdajajo doline s slovenskim vasmi v Benečiji in Soški dolini, napis, ki so ga postavili sedaj, pa bodo, če bo potrebno, postavljali vsako leto znova.

Veseli smo, da se je tudi v planinskih krogih v Italiji jasno pokazala zavest o pravicah Slovencev pri svojem jeziku.

jen z ustavo in odločbo ustavnega sodišča RS.“ Težko je verjeti, da bo ta dogovor mogoče izpolniti v tako kratkem času. Koalicijska partnerja bosta morala najprej uskladiti svoje poglede na denacionalizacijo, ob tem pa doseči dogovor še z Rimsko-katoliško cerkvijo.

Ureditev denacionalizacije v septembru pa ne bo ena od najbolj vročih političnih tem le v koaliciji, temveč tudi med vlado in opozicijo, saj ima praktično vsaka politična stranka svoj pogled na to, kako naj bi — če sploh — reševali zastoje in zaplete pri vračanju nacionaliziranega premoženja. Grobo rečeno, se paleta največjih nasprotnikov vračanja v naravi in zagovornikov nujnih sprememb zakona razteza od leve polovice parlamenta (ZLSD, SNS) preko vladnih LDS in SLS (vprašanje cerkvenega premoženja bi rešili z dogovorom, na spremembe zakona pa pristali, vendar se morata šele dogovoriti, kakšne naj bi te bile) do opozicijskih socialdemokratov in SKD na desni polovici parlamenta, ki vztrajajo, da je veljavni zakon o denacionalizaciji treba le hitreje izvajati.

Trenutno je pripravljenih več načrtov, kako se lotiti denacionalizacije oziroma spreminjanja zakona. Jeseni vlado čaka, da najprej doseže sporazum s Cerkvijo, koalicijski stranki pa, da se dogovorita, s katerim zakonom bosta spreminjala denacionalizacijskega. Pogajalska izhodišča so približno znana. Cerkev naj bi privolila v razdelitev njenega premoženja: približno 3000 hektarjem visokogorskih pašnikov bi se bila pripravljena odpovedati oziroma jih pokloniti, približno 15.000 hektarjev naj bi zahtevala vrnjenih v naravi, ostalo pa v obliki odškodnin. LDS namerava vztrajati pri rešitvi vprašanja hipotek, pri upoštevanju revizij domnevno sporno podeljenih državljanstev, natančni določitvi „bistveno povečane vrednosti premoženja“, še posebej pa pri rešitvi, da najemniki denacionaliziranih stanovanj dobijo status stranke v postopku.

Delo, 11. avgusta

Mnenje Evropske komisije

Evropska komisija, ki je slovensko kandiduro preučila na osnovi objektivnih kriterijev na političnem in gospodarskem področju ter na področju sposobnosti prevzemanja obveznosti članstva, je ocenila, da Slovenija v zadostni meri izpolnjuje kriterije, da lahko začne pogajanja o včlanitvi v prvem valu širitve, v začetku prihodnjega leta skupaj s Ciprom, Češko, Estonijo, Madžarsko in Poljsko.

Na političnem področju je komisija ocenila, da sicer slovenske ustanove ustrezno delujejo, nekatere spremembe pa so potrebne pri delovanju pravosodnega sistema in vračanja premoženja nekdanjim lastnikom, ki so bili razlaščeni v času komunističnega režima. Od Slovenije komisija pričakuje tudi učinkovitejši boj proti korupciji.

Na gospodarskem področju komisija Sloveniji priznava, da je po letu 1993 stalno dosegala gospodarsko rast (leta 1994 5,3 odstotka, leta 1995 3,9 odstotka in leta 1996 3,1 odstotka). To je dosegla v razmerah uravnoveženih javnih financ in zunanjih računov ter ob padanju stopnje inflacije (lani 9,1 odstotka). Slovenski bruto domači proizvod na prebivalca dosega 59 odstotkov povprečja EZ. Kmetijski sektor zaposluje skoraj 7 odstotkov aktivnega prebivalstva in prispeva 5 odstotkov k bruto dodani vrednosti. Trgovinski odnosi Slovenije z EZ so

se po letu 1991 znatno povečali in sedaj predstavljajo 65 odstotkov slovenske zunanje trgovine.

Komisija Slovenijo ocenjuje kot delujoče tržno gospodarstvo. Opozarja pa na pomanjkanje konkurenčnosti na nekaterih področjih, zlasti finančnem, in meni, da mora Slovenija še izboljšati delovanje tržnih mehanizmov kot tudi dokončati potrebne reforme davčne politike in socialnega varstva.

Komisija Sloveniji priznava raznoliko izvozno bazo, usposobljenost in visoko kvalificiranost delovne sile ter razmeroma dobro infrastrukturo. Opozarja pa na počasno prestrukturiranje podjetij zaradi soglasnega odločanja v gospodarstvu, pa tudi na to, da se sistem stimulacije delavcev in menedžerjev se v Sloveniji ni spremenil. Izboljšanje konkurenčnosti v Sloveniji ovira hitra rast plač in hkratna nizka rast storilnosti. Te strukturne pomanjkljivosti, ki jih je treba rešiti, se odražajo na nizki ravni neposrednih tujih vlaganj.

„Slovenija, ki še ni ratificirala evropskega sporazuma, (do takrat; op. ur.) je dosegla precejšen napredek pri izvajanju določil začasnega sporazuma in je dosegla zadovoljivo raven prenosa pravil in uredb iz bele knjige,“ je zapisano v uradnem dokumentu komisije.

Komisija ugotavlja, da je Slovenija na večini področij skupnega trga, zlasti na področju računovodstva, vzajemnega priznavanja poklicne izobrazbe in intelektualne lastnine, praktično vzpostavila pravne osnove. Navaja oceno slovenskih oblasti, da je v nacionalno zakonodajo delno ali v celoti vključena večina nujnih ukrepov. Za popolno sprejetje pravil EZ pa bodo potrebna nadaljnja prizadevanja na zakonodajnem področju.

„Ne glede na prizadevanja, ki so bila opravljena, pa morajo napredek pri prenašanju zakonodaje pospremiti še konkretni ukrepi za izvajanje, kot tudi vzpostavitev učinkovitih upravnih struktur. Precej dela je še potrebne, na področju javnih nabav, konkurenčnosti, zavarovalništva, svobodnega pretoka kapitala, ustreznosti izdelkov in standardizacije. Uvedba davka na dodano vrednost je glavna naloga. Izvajanje in uporabo zakonodaje je treba razumeti kot osnovno prvino slovenske predpristopne strategije. Slovenija mora napredovati od osnovne zakonodaje in pokriti tudi tehnične standarde,“ poudarja komisija.

„Sedanja raven in perspektive za konkurenčnost večine slovenske industrije omogoča pozitivna pričakovanja glede njene sposobnosti, da se sooči s konkurenčnimi pritiski in tržnimi silami v uniji v srednjeročnem obdobju. Pri tem pa bi lahko prišlo do težav zaradi nekaterih neprožnos-

ti na trgu delovne sile ter na tistih področjih in v podjetjih, ki še niso opravila prestrukturiranja.“

Komisija meni, da bo Slovenija na področju okolja morala napraviti še precejšnje korake, vključno z velikimi vlaganji in utrujenjem upravnih zmogljivosti za izvajanje zakonodaje.

„Slovenija je že dosegla zadovoljiv napredek na prometnem področju. Če bo nadaljevala s prizadevanji v tovornem prometu in na železniškem področju, promet ne bi smel predstavljati težav za včlanitev. Slovenija se je obvezala, da bo zagotovila potrebna vlaganja za vzpostavitev transevropskih omrežij, da bi zagotovila učinkovito delovanje skupnega trga.“

Slovenija bi morala biti po oceni komisije v srednjeročnem obdobju sposobna izvajati standarde EZ tudi na področju zaposlovanja in socialnih zadev. „Še vedno pa so potrebna prizadevanja pri zakonodaji o delu ter zdravju in varnosti pri delu. Slovenija mora zagotoviti tudi avtonomnost inšpekcije dela.“

„Na področju regionalne politike in povezovanja je Slovenija sprejela razvojno politiko, ki bi ji morala v srednjeročnem obdobju omogočiti izvajanje pravil skupnosti in učinkovito uporabo strukturnih skladov. Toda precej bo še morala utrditi svoje mehanizme nadzora.“

Nadaljevanje na 6.str.

NOVICE IZ SLOVENIJE

KANAL OB SOČI - Iz Uprave RS za geofiziko so sporočili, da so 2. avgusta seizmografi Observatorija na Golovcu zaznali zmeren potresni sunek. Potres je bil ob 6. uri in 49 minut, njegova magnituda je bila 2,4. Po prvih podatkih je potres zbudil in prestrašil prebivalce Kanala ob Soči in okoliških krajev. Tresenje tal je spremljalo bobnenje.

LJUBLJANA - V Prehodnem domu RS za tujce so v prvem polletju zabeležili 71-odstotno porast števila nastanjenih tujcev glede na enako obdobje lani. Od 1650 tujcev iz 38 držav jih je bilo 777 (vključujoč 21 mladoletnikov) nastanjenih v Ljubljani, v Prosenjakovcih pa 873. Med državami prednjači Romunija, saj je bilo iz nje kar 659 ali 40% vseh nastanjenih oseb, s 33% sledijo države nekdanje Jugoslavije, preostalih 27% pa so predstavniki drugih držav, kot so npr. Turčija, Ukrajina, Iran, Irak, Albanija in Liberija.

SV. JURIJ (VIDEM) OB ŠČAVNICI - Končno je Sv. Jurij spet na konju. Sklep o preimenovanju so letos januarja sprejeli člani sveta te občine, vendar se je skupina občanov na ustavnem sodišču pritožila zoper to odločitev. Ustavno sodišče je pritožbo zavrnilo in sklep je postal polnoveljavен. Kraj in občina Sv. Jurij ob Ščavnici sta že obstajala do leta 1953, ko so ju preimenovali v Videm ob Ščavnici.

LJUBLJANA - Rdeči križ Slovenije (RKS) je poslal konvoj humanitarne pomoči za prebivalstvo v Albaniji. Pomoč, ki vsebuje osnovne prehranske izdelke ter zdravila v skupni teži 60.000, predstavlja dar slovenske vlade in Rdečega križa Slovenije. To je po pošiljki v Iran, Bolgarijo, Poljsko ter češko že čerta pošiljka letos, ki jo RKS v sodelovanju s slovensko vlado v okviru mednarodne humanitarne pomoči pripravlja za prizadeta območja. V tem mesecu pripravlja RKS še eno pošiljko enake vrednosti v Albanijo. Poleg tega načrtujejo še konvoj pomoči za slovenske družine na območju banjaluške občine v BiH ter organiziranje počitnic otrok iz BiH.

LJUBLJANA - Policijska postaja vodnikov službenih psov s sedežem v Podutiku, ki so jo ustanovili leta 1992, ima trenutno 13 službenih psov, nemških ovčarjev in rotweilerjev, ki so usposobljeni za splošno uporabo in za odkrivanje minsko-eksplozivnih sredstev in mamil. Službene pse, s katerimi pokrivajo celotno območje Uprave za notranje zadeve Ljubljana, uporabljajo predvsem pri nalogah s področja vzdrževanje javnega reda in miru, zavarovanja zelene meje, iskanja pogrešanih ter zasledovanja in odkrivanja storilcev kaznivih dejanj. Ljubljanska policijska postaja vodnikov službenih psov je ena od dveh takšnih postaj v Sloveniji - druga je v Mariboru.

MARIBOR - Policisti mejne policije Završ so uničili nasad konoplje (marihuane), ki je bil posajen na urejenih gredicah ob železniški progi izven naselja Zamušani. Populili so okoli 40 sadik, lastnika oziroma vzdrževalca tega nasada pa še ugotavljajo.

LJUBLJANA - Michael Jackson je moral preložiti svoj koncert 8. avgusta, ker je bila prodaja v Sloveniji skromna (manj kot 20.000 vstopnic). Poleg tega so se organizatorji odločili, da naj bi Jackson prav v Ljubljani, 9. septembra, končal svojo evropsko turnejo. Organizatorji so tudi prepričani, da bo septembra na koncert prišlo veliko več ljudi kot avgusta.

BOVEC - Založba Nova revija, Slovensko panevropsko gibanje in Socialdemokratski narodni forum so v torek, 12. avgusta, pripravili simpozij o Soški fronti. Vodil ga je dr. Janez Peršič, ob njem pa je sodelovalo še sedem slovenskih zgodovinarjev. Nova revija bo prispevke s simpo-

zija kasneje izdala tudi v zborniku. 25. oktobra letos bo namreč minilo 80 let od preboja Soške fronte, imenovanega tudi „čudež pri Kobaridu“, ko je avstrijska vojska s pomočjo nemške armade prebila italijansko obrambno črto. V vseh bitkah ob dolini reke Soče je med prvo svetovno vojno umrlo približno 1.300.000 ljudi, med njimi veliko Slovencev. Ormenjena fronta je vtisnila močan pečat temu delu slovenskega ozemlja, imela pa je tudi precejšen vpliv na življenje tamkajšnjega civilnega prebivalstva.

CELJE - V okviru kulturnih prireditev Poletje v Celju, knežjem mestu na prvem večeru poezije z naslovom Nekoga moraš imeti rad za pesniško zbirko leta razglasili Razglednice za Darjo, Iztoku Osojniku, avtorju zbirke, pa podelili Veronikino nagrado. Avtor izbrane pesniške zbirke je prejel nagrado v vrednosti 3000 nemških mark, teden dni počitnic v Radencih in priznanje Slovenski lavreat poezije 1997.

LJUBLJANA - Letos so gore zahtevale že 11 življenj, kar pomeni štiri žrtve manj kot v istem obdobju lani. Število nesreč v gorah je doslej sicer nižje kot lani, vendar je treba upoštevati, da je primerjava z letom 1996 varljiva, saj je lani število nesreč močno presežilo 10-letno povprečje. Največ reševalnih akcij v gorah je ob lepem vremenu, ker ljudje kljub dobri opreми še vedno precenjujejo svoje zmogljivosti. V primerih malomarnosti bo Gorska reševalna služba Slovenije (GRS) začela svoja posredovanja zaračunavati, saj so težave z lastnim financiranjem, ugotavlja načelnik GRS Danilo Škerbinek. GRS je v sodelovanju s policijo letos opravila že 25 reševalnih posegov, Slovenska vojska pa jim je priskočila na pomoč šestkrat.

CELJE - Samo v tem tednu so v Celju in okolici odkrili že pet ponarejenih bankovcev za pet tisoč tolarjev. V vseh primerih se je izkazalo, da gre za čisto navadne barvne fotokopije denarja. Tako se je ponarejen bankovec za pet tisočakov znašel med izkupičkom cestninskih postaj na Sloveniki, odkrili so ga v eni od gostilen v Novi Cerкви, v dveh gostinskih lokalih v Celju in tudi med izkupičkom ene od celjskih trafik.

ŽELEZNIKI - Na pašnikih Ratitovca, kjer so v minulih dveh letih ovčerejci že utrpeli zelo veliko škodo zaradi medveda, so pred dnevi našli pobitih 17 ovac. Po nekaterih sledih domnevajo, da ni bil en sam, oziroma da se je spravila nad trop ovac medvedka z mladičema.

CERKLJE NA DOLENJSKEM - naj bi po novem postalo mednarodno letališče, ki ga bodo uporabljali tako za civilno kot vojaško letalstvo. Tako bo imela Slovenija štiri mednarodna letališča in sicer Brnik, Maribor, Portorož in sedaj tudi Cerklje. Ker ima tudi več kot 10 športnih letališč, je Slovenija brez dvoma na prvem mestu držav, ki imajo največ letališč glede na svojo površino.

SLOVENIJA IN ŠPORT

ATENE, Grčija - Kljub temu, da je slovenska moška štafeta na 4 X 100 metrov, v kateri so tekli Marko Štor, Urban Acman, Tomaž Božič in Gregor Breznik, v prvem krogu kvalifikacij na svetovnem prvenstvu (SP) v atletiki postavila nov državni rekord s 39,62, in v drugi skupini zasedla šesto mesto, se kljub temu ni uspela uvrstiti v polfinale.

LJUBLJANA - Zmagovalka sedmega ženskega šahovskega prvenstva Slovenije je 17-letna članica šahovskega društva Nova Gorica Jana Krivec, ki je za zmago poleg pokala dobila še denarno nagrado 150.000 tolarjev. Drugo mesto je zasedla mednarodna mojstrica Ptujčanka Anita Ličina, tretja pa je bila prav tako mednarodna mojstrica Kiti Grosar.

SLOVENC V ARGENTINI

Ob 25. obletnici Rožmanovega doma

Polnih 25 let je poteklo, odkar je zraslo slovensko zavetišče tu v Argentini - sad drzne, skoraj utopične zamisli prvih daljnovidnih, vztrajnih in požrtvovalnih pobudnikov - ob velikodušni, spontani podpori vse slovenske skupnosti v zdomstvu. Vsi morebitni pomisleki o upravičenosti obstoja tega Doma odpadejo spričo dejstva, da je v njem našlo že lepo število osamelih, ostarelih in celo bolnih rojakov toplo zavetje in jih s tem rešilo životarjenja v tujih domovih ali telesnega in duševnega propadanja v njihovih lastnih. V vednost slovenski javnosti objavljamo seznam vseh rojakov, ki so našli zatočišče v omenjenem Domu za daljšo ali krajšo dobo, nekateri so pozneje menjali bivališče, že precejšnje število pa se je preselilo v večnost.

Ti so: Bras Cvetka Langus, Bras Rudi, Breščak Anton, Čepon Anton, Cecilija N., Černič Tereza, Češnovar Metka, Dolček Dobrila, Gerzetič Milka, Godnič Ema, Gregorič Ernesto, Hren Frančiška, Hribovšek Franc, Hvala Lojzka Humar, Jerala Janko, Jerala Jože, Jožef Janez, Keršič Rudolf, Kogovšek Jakob, Levar Lado, Lisjak Franc, Lovrenčič Jože, Malenšek Janez, Matevžič Janez, Mauko Franc, Mazi Vladimir, Mehle Janez, Milavec Ciril, Mislej Franc, Muha Mario, Muha Karla Lukman, Novak Alojz, Pisk Ignacij, Planinšek Metoda, Podbršček Lucija, Pokoren N., Potočnik Jožef, Ravšelj Valentin, Rehberger Vojko, Regan Franc, Rupnik Zina, Seršen Frančiška, Skubin Viktorija, Šušteršič Milan, Tončka N., Triller Franc, Trobec Tereza, Tršar Mira, Vahter Alojz, Vombergar Jože, Zajc Marija, Zobec Janez, Zulijan Franc.

Dodamo še imena sedanjih stanovalcev

LJUBLJANA - V tekmah drugega kroga 1. slovenske nogometne lige so nogometiški velenjskega Rudarja in ljubljanske SCT Olimpije igrali neodločeno 1:1, v Murški Soboti je Mura premagala Publikum s 3:1, Primorje je premagalo Korotan z 2:0.

BADAJOZ, Španija - Slovenski plavalec Dani Pavlinec je na evropskem prvenstvu v plavanju za invalide v španskem Badajozu osvojil še dve srebrni odličji. Osvojil je srebro na 50 in 100 metrov prosto, ter s večerajšnjim drugim mestom na 400 metrov prosto zaokrožil bero medalj na tri srebra.

SLOVENSKI ŠAHISTI V ARGENTINI

Slovenska šahovska reprezentanca - šahisti Boštjan Sirnik, Matej Guido, Primož Šoln in Marko Tratar - sodeluje na šahovskem svetovnem prvenstvu do 26 let v Resistenciji v Argentini. Začela je dobro in v prvem krogu premagala Puerto Rico s 3,5:0,5. V drugem krogu je premagala Kolumbijo s 3,5:0,5, v tretjem krogu pa remizirala z Gruzijo 2,2 kljub temu, da so bili Gruzijci favoriti. V četrtem krogu je slovenska reprezentanca z 0,5:3,5 izgubila proti reprezentanci Rusije, kot je bilo pričakovati. V povprečju 200 točk močnejši nasprotniki so Slovenijo potisnili na peto mesto. V petem krogu pa je slovenska reprezentanca premagala Peru s 3:1 in je ostala na istem mestu. V šestem krogu pa se je Slovenija pomerila z močno Argentina A, ki je na prvem mestu, in izgubila z 1:3.

Vrstni red po 6. krogu: 1/2. Argentina A in Kazakstan 17,5 točke; 3. Rusija 15,5; 4. Čile 14,5; 5. Slovenija 13,5; 6/7 Gruzija (Georgia) in Filipini 13,...

Doma: Fink Stanko, Grčar Emilija Seršen, Grčar Viktor, Kralj Mario, Kralj Marija, Krošel Tony, Lavreničič Ljerka, Matičič Anton, Mizerit Florjana, Pengov Aleksander, Sotlar Ljudmila, Šinkovec Mirka, Šonc Alojzij, Šušteršič Tone, Tomada Nerina.

Tako imamo celotno število bivših in sedanjih prebivalcev, ki dovolj zgovorno priča o življenjsko važnem pomenu tega Doma. Priznati pa moramo, da Rožmanov dom še ni dosegel svojega cilja. Stavba je tu, tričetrt sob je zasedenih, a manjka najvažnejše: Manjka celotna socialna in zdravstvena oskrba, a za vse to so potrebna finančna sredstva. Mnogo dobrotnikov prve generacije je že pomrlo. Breme vzdrževanja Doma pa leži skoraj vedno na istih ljudeh. Manjkajo tudi ljudje z organizacijsko sposobnostjo. Če bo vse prizadevanje ostalo le pri majhni skupini ljudi, Rožmanov dom ne bo mogel v polni meri vršiti svojega poslanstva. Postaviti bi bilo treba Domu širšo podlago, kajti popoln uspeh bi bil zajamčen le z vsestransko pomočjo vseh zdomskih rojakov. Dosedaj je bilo iz okolice San Justa in Ramos Mejije zaznati največ solidarnosti, a domovalci v zavetišču so v glavnem prebivali v vseh drugih okrajih - velikega Buenos Airesa. Rožmanov dom jih sprejme iz vseh - tudi najbolj oddaljenih krajev, zato se obrača tudi na ta območja za razumevanje v pomoči potrebnim rojakom.

Naj gre na tem mestu zahvala vsem nam že znanim dobrotnikom. Ob tej priliki pa ne sme izostati še posebna zahvala organizatorjem slovenske radijske oddaje „Okence v Slovenijo“. Vseskozi so nam brezplačno objavljali oglase v sobotnih oddajah in tudi pokojni ustanovitelj Albert Čuk je nudil vso pomoč našemu Domu. Zato vse priznanje za razumevanje!

24. avgusta bo praznovanje 25. obletnice naše slovenske ustanove. Zamislimo se ob tej priložnosti o socialnem bistvu te važne človekoljubne ustanove in odprimo svoja srca. Karkoli smo pripravljene storiti za sestre in brate v potrebi, bo s hvaležnostjo sprejeto in poplačano na tehtnici v večnosti.

Odbor Rožmanovega doma
Peter Čarman

Osebne novice

Poroka 12. julija sta se poročila Alenka Možina in Anibal Ramirez v cerkvi San Francisco Solano v Bella Vista. Priče so bile Anton Možina in Ana Marinšek por. Možina ter zheninovi starši. Iskreno čestitamo.

Umrla je v Transradiu Ana Mali por. Galjot (82). Naj počiva v miru!

KOPER - Slovenska ekipa na svetovnem prvenstvu v jadrnanju v razredu optimist je zasedla peto mesto med 16 najboljšimi reprezentancami, ki se jim je uspelo uvrstiti v finale. Zmagala je reprezentanca Peruja, ki je v finalu ugnala lansko prvakinja Argentino. Mali finale je v dvoboju z Nizozemsko dobila Švedska, Slovenija pa je bila v boju za 5. mesto boljša od Hrvaške.

LEYSIN - Slovenska ženska teniška reprezentanca je v polfinalu evropskega prvenstva v švicarskem Leysinu premagala prvo nosilko Francijo z 2:1. Slovenke bodo v finalu igrale proti Španiji, ki je ugnala Rusijo že po dvoboju posameznic (2:0).

MALI OGLASI

Lepo sobo v Ljubljani oddajam za julij in avgust - Tel. (Bs. As.) 658-0154 in (Ljubljana) (061) 316-542
ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265
 Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
LEGARAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadstr. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

OBVESTILA

ČETRTEK, 14. avgusta

Seja Upravnega sveta Zedinjene Slovenije je predstavljena na četrtek, 21. avgusta

SOBOTA, 16. avgusta

Razstava akvarelov Bare Remec pri SKA v Slovenski hiši

NEDELJA, 17. avgusta

Romanje v Lourdes ob 15. uri

ČETRTEK, 21. avgusta

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije ob 20. v Slovenski hiši

SOBOTA, 23. avgusta:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.

NEDELJA, 24. avgusta:

Mladinski dan v Carapachayu ob 10.15
 25. obletnica Rožmanovega doma. Ob 11.30 sv. maša, nato skupno kosilo. Pribor prinesite s seboj.

SOBOTA, 30. avgusta:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri. Ob 19.15 sestanek s starši.

NEDELJA, 31. avgusta

Srečanje poverjenikov našega tiska ob 9.30 v Slovenski hiši

SOBOTA, 6. septembra

31. dan Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši ob 17.30

SOBOTA, 13. septembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.

SOBOTA, 27. septembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.

SDO

SFZ

28. PEVSKO GLASBENI VEČER

16. avgusta ob 20.00 uri

v Slovenski hiši

SLOGA VAM DAJE LEPE MOŽNOSTI

da bodo vaši prihranki naloženi varno in donosno, se obrnite na nas

656-6565

je številka za vse informacije. Kličite nas!

V SLOGI JE MOČ! SLOGA DA VEČ!

V nedeljo, 31. avgusta, bo

srečanje poverjenikov našega tiska

v Slovenski hiši.

Ob 9,30 sv. maša za vse pokojne sodelavce, urednike in raznašalce.

Po sv. maši bo zajtrk v jedilnici in zahvala delegata msgr. Škerbca ter predsednika Zedinjene Slovenije g. M. Loboda - nato razgovor.

Med navzočimi poverjeniki bomo žrebali za 2 osebi 10 dnevno bivanje v domu dr. R. Hanželiča.

Vabijo Duhovno življenje, Svobodna Slovenija in Oznanilo!

Proslava ob 100-letnici rojstva kiparja Franceta Goršeta

France Gorše, po besedah državnega sekretarja na Ministrstvu za kulturo RS Silvestra Gaberška največji slovenski kipar 20. stoletja, se je rodil 26. septembra 1897 v Grdem dolu v Zamostcu pri Sodražici.

Kipar France Gorše spada med klasike moderne umetnosti. Njegov obsežni kiparski opus raste iz korenin domačega izročila v Sloveniji in iz tokov novega okolja v Clevelandu in New Yorku. Umetnikove plastike imajo poduhovljen izraz in večkrat nadzemeljsko hrepenenje s pridihom strahu. Izoblikoval je poseben tip cerkvenega kiparstva, ki mu je odprlo mnogo naročil. Gorše bo prišel v zgodovino slovenske umetnosti tudi kot kipar križevih potov. Njegova kiparska dela so znana širši Evropi in v obeh Amerikah. Ustvaril je toliko del, da bi lahko s njimi napolnili nekaj

velikih dvoran (po Ivanu Sedeju).

Mali narodi so nagnjeni k temu, da so najbolj kruti do svojih najboljših sinov. Slovenci nismo izjema. Mnogi naši najpomembnejši predstavniki literature, umetnosti in kritike so bili za zivljenja prezrti in izgnani. France Gorše je bil med doma zavrženimi umetniki, ki ga je sprejela tujina. To je v zgibanko, ob proslavljanju jubileja zapisal župan občine Ribnica, Jože Tanko.

Sprejeli so ga predvsem Slovenci v Trstu (od 1945 do 1952), kjer je poučeval kot profesor na slovenski realni gimnaziji in na učiteljskišči. Leta 1952 je odšel v Ameriko, nato pa je do konca življenja, do 2. avgusta 1986, živel v Svečah na Koroškem, kjer je tudi pokopan.

V nedeljo, 11. maja letos, so v Grdem dolu v Zamostcu odkrili križ s spominsko

Mnenje Evropske komisije

Nadaljevanje s 4. strani

Na kmetijskem področju komisija predvideva, da Slovenija naj ne bi imela večjih težav za ustrezno izvajanje skupne evropske kmetijske politike v srednjeročnem obdobju, če bo dosegla napredek na področju veterinarskega in fitosanitarnega nadzora, pri utrjevanju struktur, ki jih potrebuje za izvajanje skupne kmetijske politike ter pri prestrukturiranju agroživilskega področja in utrjevanju politike razvoja podeželja.

Komisija meni, da se mora Slovenija na področju energetike še potruditi pri monopolnih operacijah, določanju cen, dostopu do omrežij in državnih intervencijah na področju trdih goriv. „Slovenija ima jedrsko centralo v Krškem, ki jo deli s Hrvaško, in ki proizvede 20 odstotkov njene elektrike. Zgrajena je bila po zahodnih tehnoloških standardih. Najti mora rešitev za jedrske odpadke.“

Slovenija naj bi bila po komisijinem mnenju v srednjeročnem obdobju sposobna prevzeti in izvajati ukrepe za odstranitev nadzora na mejah z državami članicami EZ.

Sodelovanje Slovenije v tretji fazi gospo-

darske in denarne zveze, ki zahteva usklajevanje gospodarske politike in popolno sprostitev gibanja kapitala, bi lahko predstavljalo nekatere težave, ker pravila o delovanju slovenske centralne banke niso v skladu s pravili EZ, pa tudi bančni sektor je treba prestrukturirati. „Prezgodaj je za sodbo, če bo Slovenija do časa včlanitve sposobna sodelovati v območju evra. To bo odvisno od tega, kako uspešna bo pri strukturni pretvorbi, da bi lahko dosegla in za stalno ohranila konvergenčne pogoje. Ti pa niso pogoj za članstvo.“ „Slovenija bi morala biti v prihodnjih nekaj letih sposobna izvajati pravila EZ na področju pravosodja in notranjih zadev, celo če bo morala namestiti posebno pozornost delovanju pravosodnega sistema, ravnanju s prosilci za azil in boju proti organiziranemu zločinu.“

„Slovenija bi morala biti sposobna izpolniti svoje obveznosti na področju zunanje in varnostne politike.“

Komisija navaja, da je Slovenija po letu 1991 utrdila odnose s sosednjimi državami ter podpisala sporazume o prijateljstvu in dobrososedskih odnosih, da pa je še vedno v sporu s Hrvaško glede morske meje.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA.dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
 Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
 (1101) Buenos Aires - Argentina

ploščo. Na prireditvi, na kateri so poleg nastopajočih domačinov sodelovali tudi pevci iz Opčin pri Trstu in iz Sveč na Koroškem z govorniki, je obeležje blagoslovil ribniški dekan Maks Ipavec. Slavnostni govornik je bil državni sekretar za kulturo Silvester Gabršek, poleg njega pa so enakovredno spregovorili tudi državni svetnik iz Sveč dr. Valentin Inzko ter dr. Drago Štoka iz Trsta.

Iz povedanega in doživetega smo pri- sotni ugotovili, da je bil Franc Gorše res velik med velikani slovenske kulture. Bodimo ponosni nanj vsaj odslej. Ribniška občina je letošnje leto na kulturnem področju razglasila za Goršeto leto.

Bilten občine Velike Lašče. 2.6.1997

Posredoval V. Levstik

Komisija meni, da bi Slovenija lahko pravila EZ učinkovito izvajala v srednjeročnem obdobju, če se bo močno potrudila pri reformi svoje uprave. Pomembna je tudi zmogljivost pravosodnega sistema, ki bo zagotovil pravilno in enotno izvajanje zakonodaje EZ, zlasti za uveljavitev skupnega trga.

Komisija je v sklepu Slovenijo v luči teh ocen priporočila za začetek pogajanj o članstvu v EZ. Slovenija se bo na obveznosti članstva lahko pripravljala v okviru poglobljene predpristopne strategije, ki ji bo pomagala tudi pri sprejetju ukrepov za odpravljanje v oceni navedenih pomanjklivosti. Komisija bo najkasneje do konca leta 1998 predstavila poročilo o napredku, ki ga je dosegla Slovenija.

Ko beremo to analizo, ki bo podlaga za morebitno sprejetje Slovenije v Evropsko Zvezo, opazimo, da oceni Slovenijo kot precej dobro ekonomsko delujočo, ki potrebuje še manjše popravke in dopolnitve. Poudarja pa tudi politično in javnoupravno ter sodno nejasnost ter neurejenost. Vrh Evropske zveze pa ne bo gledal samo na ekonomsko moč, ampak predvsem na notranjo trdnost in pravičnost ter jasnost. Te pa Slovenija žal nima.

Po STA priredil TD